

< vs >

Problém náš každodenný!

Fascinuje ma akou obozretnosťou a uváženosťou ste sa milí moji obrátili na mňa s problematikou, ktorú ste poväčšine z Vás vyjadrili otázkou: „Kde sa podela terasa mojej obľúbenej cukrárne???“ (Podaktorí sa ozaj priateľite s interpunkčnými znamienkami nakoľko minimálny počet otáznikov za vetou bolo v priemere 11 a maximálny počet až neuveriteľných 56, dúfam, že sa nenahneváte, ja som dala len tri, ale verte mi, že dokonale charakterizujú môj záujem o danú problematiku!)

Aby ste všetci boli v obraze, reč je o frekventovanej cukrárni so sympatickým názvom Alfredo, ktorá sa zaradila medzi srdcovku mnohých z nás pre láskavý prístup majiteľa a pracovného personálu, pre celkový vzhľad cukrárne a pre príjemnú atmosféru, ktorá z nej sála. S čistým svedomím môžem vyhlásiť, že spomínaná cukráreň je jedna z mála miest, kde si mnohí z nás majú možnosť liečiť boľavú dušičku sýtou horúcou čokoládou či úžasným zmrzlinovým pohárom.

Akokoľvek sa snažím byť nestranná, musím Vám úprimne povedať milí moji, tá chýbajúca terasa kdesi aj mňa zaboľala, pretože podľa môjho subjektívneho názoru a názoru mnohých z Vás tam jednoducho patrí. K oblohe patrí slnko, ku kvietkom včielky, k úsmevu dobrá nálada a k najfrekventovanejšej cukrárni terasa, vystihli ste to vetou: „Je to predsa prirodzené...teda malo by byť“!

So súhlasom p. majiteľa cukrárne Alfredo chcem vyvrátiť všetky Vaše dohady o tom, prečo sme si v lete nemohli posediačky vychutnať osviežujúci džús či zmrzlinový pohár. Totiž, aby bolo jasné terasu sme mohli mať, keby sa „mesto“ (široký pojem, že? Ospravedlňujem sa zaň, som si toho vedomá) začalo venovať včas záležitostiam, ktoré sú mu nastolené. Nemyslím, že by bol taký veľký problém vyhovieť žiadosti majiteľa cukrárne, ktorý si to malé impérium vybudoval preto, aby sme si my občania mali kde efektívne oddýchnúť a načerpať nové sily do ďalších dní.

Nuž budem k Vám úprimná, viem sledovať len tú stránku mince, ktorá mi je sprístupnená. Ak má „mesto“ pocit, že som mu ukrivdila, nech sa páči, môže sa v plnom rozsahu vyjadriť, som otvorená všetkým možnostiam.

Íronia v celej problematike tkvie v tom ako ste mi aj písali, že kým sme cez leto smutne obchádzali prázdne miesto po terase pred cukrárnou Alfredo, nevyužitá terasa reštaurácie Centrál bola vystavená v plnej paráde snáď len preto, aby sme mali o čo zakopnúť. Usadiť sa tam bolo možné len v tom prípade, keď sme si z domu doniesli kreslo či polohovaciu stoličku. Nebol potrebný ani snečník, lež obslužiť nás už nemal kto...proste pohodička, ako doma!(pripomienka pána Štefana, mňa pobavila, ďakujem)

Milý/á Cs. S., presne viem na čo mierite. Musím Vám dať za pravdu, ľudská hlúposť často nepozná hranice a na jednotlivé toky udalostí žiaľ nemáme vplyv. Ja som už bola vychovaná v duchu demokracie, napriek tomu mi to tu často vonia silným kapitalizmom.(t.j. nikto iný iba ja) Sloboda prejavu je čoraz častejšie obmedzená prostoduchou vetou: „Povedz si a uvidíš.“ Kdesi sme však spravili chybu práve my prostí ľudia, pretože keby sme ťahali všetci za jeden povraz, neexistuje, že by nás všetkých zašliapli, neexistuje, že by nás umlčali, či zahnali do kúta, to by si nikto neriskol. Nie, v žiadnom prípade ma nechápte zle, v mojom slovníku „vybojovať si niečo“ neznamená demonštrovať s vidlami v ruke, ale poprosiť o nápravu. To, že netrváme na tom, aby sme boli vypočutí je našou cestičkou do záhuby (ako Vašou tak i mojou). Uvedomme si už konečne, že keby nebolo nás, nebolo by ani mesto! Keby sme nevolili my, nemal by kto zastupovať „naše“ záujmy. Ak my tú terasu skutočne chceme, tak tá terasa tam bude. Neverili by ste, ale stačí tak málo. Som si istá, že náš pán primátor nechce, aby sa mu mládež túlala po krčmách. Určite je pyšný na to, že by sme svoj voľný čas mnohí z nás trávilí príjemným posedením či už pri káve, čokoláde, zákusoch, ale hlavne na čerstvom vzduchu. A potom, on tu nie je od toho, aby nám zatrhával to, čo nás teší, ale od toho, aby chodil medzi nás a počúval naše prosby.Písali ste mi predsa: „My chceme terasu!“ Ak je to želaním nás všetkých, nazbierajme sily do budúceho leta a dajme sa do práce. Samozrejme účinnosť to nadobudne hneď po tom ako začneme myslieť konečne kolektívne. Pretože keď ja chcem to, ty chceš to a tretiemu je to bars jedno, znova nás to hodí tam, kde teraz neisto prešľapujeme. Tu

sú len dve možnosti...chceme - nechceme, a keď chceme tak neľňukajme, ale riešme to!A riešme to s najväčšou pokorou, trpezlivosťou a láskou, aby sme tým ktorým treba dokázali, že práve jednoduchý ľud má niečo do seba, lebo vie, čo je to začať od nuly!

Evka, ja si tiež myslím, že sme mali našu obľúbenú cukráreň Alfredo včas podporiť. Nie je vôbec vylúčené, že by sme si boli terasu vybojovali a netrápili by sme sa doteraz mylnými informáciami o tom, prečo sme si v lete nemali kde posediť. Hm... mali, ale keď si niečo jednoducho obľúbime, ťažko sa toho vzdávame a uznávam Ti, že viac-menej je to tým milým prístupom pracovného personálu. Keby som vedela ako sem prihodiť zvukový súbor tak cukrárni Alfredo od srdca tleskam. Dúfam, že nezostane len pri tejto virtuálnej podpore, mimochodom budúci týždeň Ťa pozývam tam na kávu. ☺ ☺ ☺

Ďakujem za cenné pripomienky a foto

Vaša Dadka